

Kolossalaiskirjeen 1. luvun selitys

Kolossalaiskirje:

1:1 Paavali, Jumalan tahdosta kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus

1:2 Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän isältämme!

1:3 Me kiitämme Jumalaa, herramme Jeesuksen kristuksen isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne,

Paavali ei tuntenut kolmiyhteisen jumalan oppia vaan sanoi pelkästään isää Jumalaksi tässä ja kaikkialla muuallakin, missä hän kirjoitti tai puhui Jumalasta (Apt 17:22-30; Room 16:25-27; 1Kor 8:6; 1Kor 15; jne.). Se, että isä ja poika ja pyhä henki esiintyvät joissakin kohdissa yhtä aikaa, ei tarkoita sitä, että Jumala olisi kolmiyhteinen. Se taas todistaa varmasti sen, että Jumala ei ole kolmiyhteinen, koska Jeesus ja apostolit sanoivat vain isää Jumalaksi, vaikka tunsivat isän ja pojan ja pyhän hengen, ne kaikki (Mar 12:29-30; Joh 17:3; Apt 2:12-42; 4:24-31; 17:22-31; Room 16:25-27; 1kor 8:4-6; Efe 4:4-6; 1Piet 1:3; 5:10-11; 2:17; Jda 1:24-25) Jos Jumala olisi kolmiyhteinen, niin se olisi ollut helppoa sanoa noissa kohdissa, sen sijaan, että sanottiin hämmäntävästi vain isää yhdeksi ja ainoaksi Jumalaksi.

1:4 sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan;

1:5 me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa,

1:6 joka on tullut teidän tykönnne, niin kuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa,

1:7 niin kuin te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka on uskollinen kristuksen palvelija teidän hyväksenne

1:8 ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne hengessä.

1:9 Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,

1:10 vaeltaaksenne herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta,

1:11 ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla

1:12 kiittäen isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa,

1:13 häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan poikansa valtakuntaan,

Paavali erottaa edelleen toisistaan isän ja pojan.

1:14 jossa meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen

Pojassa eli kristuksessa Jeesuksessa on lunastus, syntien anteeksisaaminen.

1:15 joka on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen muuta luomakuntaa.

1:16 Sillä hänen kauttaan on kaikki luotu taivaassa ja maan päällä, näkyviä tai näkymättömiä, olkoot valtaistuimia tai herrauksia tai hallitsijoita tai valtiaita, kaikki on luotu hänen kauttaan ja hänelle.

1:17 Hän on ennen kaikkia ja hänessä kaikki pysyy koossa.

1:18 Ja hän, joka on alku, esikoinen kuolleista herätetyistä, on ruumiin eli seurakunnan pää, jotta olisi kaikessa ensimmäinen.

1:19 Sillä Jumala näki hyväksi, että hänessä asuisi kaikki hänen täyteytensä

1:20 ja että hän sovittaisi hänen kauttaan kaikki itselleen, kaikki maan päällä ja taivaassa, tekemällä rauhan hänen verensä kautta, joka vuodatettiin ristillä.

Jeesus on näkymättömän Jumalan kuva, ei näkymätön Jumala. Jos Jeesus olisi isän tavoin Jumala ja hänen vertaisensa, niin Paavali olisi sanonut sen suoraan. Nyt hän sanoo kuitenkin, että Jeesus on näkymättömän Jumalan kuva, ei itse Jumala. Sanontaa "Jumalan kuva" on käytetty Raamatussa vain ihmisistä ja Jeesuksesta, sillä Jumala loi ihmisen alussa omaksi kuvakseen. Kun Jeesusta sanotaan Jumalan kuvaksi, niin se korostaa todellisuudessa hänen ihmisyyttään, eikä mitään muuta.

Käänsin jakeesta 14 lähtien tarkemmin alkukielen mukaan. Paavalin tekstistä ei käy kreikankielisessä versiossa selvästi ilmi, mitä hän kussakin kohdassa tarkoittaa demonstratiivipronominilla "autos", jota on käytetty tässä persoonapronominin "hän" tavalla ja käännetty ne pronominit sanalla "hän" kussakin kohdassa. Subjekti on kuitenkin koko jaksossa selvä: Jumala (isä) on luonut kaiken, ei Jeesus.

Kun käännetään tuolla tavalla niin kuin käänsin tuon kohdan, niin silloin voidaan pitää isää kaiken olevaisen luojana ja hän on luonut kaiken yksin, ilman poikaansa, niin kuin muualla Raamatussa selvästi on sanottu (Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:8-11; Jes 42:1-8). Paavali on itse saarnannut selvästi siten, että sanoo vain isää kaiken luojaksi, mutta kuvaa hänen poikaansa Jeesusta mieheksi, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut tälle vallan tuomita. (Apt 17:22-31)

Paavali puhuu samalla tyylillä kaiken olevan isästä, isän kautta ja isään myös roomalaiskirjeessä. (Room 8:36) Niinpä olisi luontevampaa ajatella hänen puhuneen myös tässä kohdassa siitä, miten isä on luonut kaiken ja korottanut poikansa kaikkia muita ylemmäksi, koska tämä on esikoinen kuolleista nousseiden joukossa synnittömyytensä johdosta.

Vaikka vanhat käännökset olisivat oikein käännettyjä ja Paavali olisi sanonut Jumalan (isän) luoneen kaiken kristuksen kautta ja kristukseen, niin tämä kohta ei sittenkään todista Jeesuksen olleen luomassa nykyistä maailmaa yhdessä isänsä kanssa. Siinä tapauksessa tässä kohdassa puhuttaisiin uuden Jumalan ihmisen ja seurakunnan luomisesta, ei vanhan maailman luomisesta.

Se, että Paavali puhuu valtaistuimista, herrauksista, hallitsijoista ja valtiaista, viittaa siihen, että ihmisten entisellä asemalla synagogassa tai yhteiskunnassa ei ole merkitystä seurakunnassa, koska siellä kaikki ovat tasavertaisia Kristuksen ruumiin jäseniä. Kukaan ei ole toisen yläpuolella vaan kaikki palvelevat toisiaan niillä armolahjoilla, joita ovat Jumalalta saaneet.

Paavalilla on jakeessa 16 mahdollisesti hieman ivallinen sävy, jos hän viittaa lainkiivailijoihin, niin kuin tekee myöhemmin samassa kirjeessä (Kol 2:8-15-23) Vaikka uskoon tulleilla fariseuksilla ja juutalaisten hallitusmiehillä olikin ollut lihallista valtaa entisessä elämässään synagogassa, ei heillä sitä enää Jumalan seurakunnassa ollut. Kaikki ovat tasavertaisia ja samanarvoisia Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa ilman erotusta kenenkään hyväksi. Korkea asema yhteiskunnassa tai Sanhedrinissä (juutalaisten neuvostossa) ei merkitse seurakunnassa sitä, että siinä asemassa olleet olisivat muita kristittyjä yläpuolella arvossa ja vallassa, hierarkiassa muita ylempänä.

Paavali tarkoittaa Jeesuksesta puhuessaan Jumalan kuvalla ihmistä, joka muistuttaa käytökseltään ja sisäisen ihmisensä puolesta mahdollisimman tarkasti isää Jumalaa. Jeesus on Jumalan kuvana ainoa laatuaan, sillä hän on ihmisenä täysin synnitön: Jeesus ei langennut ihmisenä koskaan syntiä tekemään (Hebr 7:12-28; 9:22-28).

Jeesus sanoi, että Jumala asuu hänessä, niin kuin Jumala asuu myös niissä, jotka tunnustavat, että Jeesus on Jumalan poika (Joh 14:9-28; 1Joh 4:13-15). Se, että Jumala asuu ihmisessä, ei tee tästä ihmisestä Jumalaa – ei edes Jeesuksesta, jonka isä ei ole ihminen vaan on Jumala, sillä Jeesus sikisi pyhästä hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta (Matt 1:17-25; Luuk 1:26-37). Siinä on myös syy sille, miksi häntä kutsutaan ihmisenä Jumalan pojaksi ja korkeimman pojaksi (Luuk 1:35).

Paavali sanoo Jeesuksesta, että hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti (Kol 2:9; 1:19). Se ei tarkoita sitä, että Jeesus on "Jumala ihmisen ruumiissa", niin kuin monet virheellisesti tulkitsevat. Jumala asuu Jeesuksessa niin täydellisesti, että hän ei tehnyt ennen kuolemaansa lainkaan syntiä, eikä ole tehnyt syntiä sen jälkeenkään, eikä tule koskaan syntiä tekemäänkään.

Jeesus ei siis ole se Jumala, joka hänessä asuu ja on näkymätön (näkymätöntä henkeä). Tämä näkymätön Jumala, Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä (Efe 1:3), meidän Jumalamme ja isämme (Joh 20:17), voidaan "nähdä" hengen silmin, eli me voimme ymmärtää, että Jumala on kristuksessa Jeesuksessa ja hänen omissaan (3Joh 1:11; Joh 20:24-31), mutta luonnollisin silmin ei Jumalaa kukaan ole koskaan nähnyt eikä näe (Joh 1:18; 1Joh 4:12; 1Tim 6:13-16).

Esikoinen ([prootokos](#)) tarkoittaa jakeissa 15 ja 18 ensimmäistä ihmistä kuolleista herätettyjen joukossa. Paavali ei ole mitään syytä puhua samassa asiayhteydessä samalla sanalla kahdesta eri asiasta, niin että olisi viitannut esikoisella jakeessa 15 aikaan ennen nykyisen maailman perustamista ja jakeessa 18 Jeesuksen kuolleista herättämiseen. Sitä hän ei tee vaan puhuu "tulevasta maailmasta", joka on alistettu Jumalan pojan ja herran Jeesuksen kristuksen valtaan hänen kuolleista herättämisensä ja toisen tulemuksensa jälkeen. Jeesus on tulevan maailman hallitsijanakin edelleen ihminen, ei Jumala (Hebr 2:5-18; Ilm 1:12-18; 2:8;; 22:12-16, Daavidin/Iisain juurivesa ja kuolleista noussut ihmisen muotoinen olento ovat viittauksia ihmiseen, joka on noussut ylös kuolleista, Jes 11:1, 10; 2Sam 7:8-17).

Sanaa prootokos (esikoinen, ensin syntynyt) on käytetty viitteenä olevissa Raamatun jakeissa aina kuolleista herätetystä Jeesuksesta, ei kertaakaan siitä, että Jeesus olisi syntynyt ennen tämän maailman luomista (Room 8:29; Kol 1:15, 18; Hebr 1:6; 12:23; Ilm 1:5). Raamatussa puhutaan kuolleista herättämisestä siten, että käytetään siinä yhteydessä sanontaa "Jumala synnyttää" tai "uudestisyntyminen" (Psa 2:7; Apt 13:33; Hebr 1:5; 5:5; lue edellä olevat jakeet laajemmassa asiayhteydessään, niin ymmärrät tämän asian, Matt 19:28). Jeesus on ihmisistä ensimmäinen, joka on "syntynyt" uuteen luomakuntaan eli noussut ylös kuolleista, niin että ei enää koskaan kuole (Hebr 7:25).

Paavali on puhunut edellä luvun alkupuolella syntisten sovituksista ja lunastuksesta, joiden kautta meidät uuden liiton Jumalan lapset on siirretty Jumalan pojan valtakuntaan. Puhe Jeesuksesta esikoisena (j. 15) eli ensimmäisenä kuolleista herätettyjen joukossa on jatkoa tälle aiemmalle puheelle (jj. 1-14). Jeesus on siis uuden luomakunnan valittujen ja pyhien eli Jumalan seurakunnan ensimmäinen jäsen, joka on noussut ylös kuolleista ja hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa

kautta on avautunut meille muillekin seurakunnan jäsenille pääsy isän tykö ylösnousemuksen kautta (2Tim 1:10; Hebr 2:5-18; Ilm 1:17-18; 2:8; 3:7,14; vrt. 1Kor 15:12-58; Joh 5:17-30).

Sanaa "kaikki" on käytetty rajallisessa merkityksessä jakeissa Kol 1:15-18. Paavali sanoo suoraan, mitä kaikkea hän tarkoittaa. Kaikki, mitä "on luotu taivaassa ja maan päällä, näkyviä tai näkymättömiä, olkoot valtaistuimia tai herrauksia tai hallitsijoita tai valtiaita, kaikki on luotu hänen kauttaan ja hänelle." Tässä ei puhuta nykyisten taivaiden, maan ja meren ja kaiken niissä olevien luomisesta: ei auringon, kuun ja tähtien luomisesta, ei taivaan lintujen, meren elävien ja puiden tai kasvien ja maan eläinten luomisesta, ei kivien eikä vuorten eikä laaksojen tekemisestä. Tässä puhutaan vain ja ainoastaan valtaistuinten ja herrauksien ja hallitsijoiden ja valtioiden luomisesta.

Joku voi viitata nyt siihen, että tässä puhutaan näkyvien ja näkymättömien luomisesta: niiden luomisesta, jotka ovat taivaissa tai maan päällä. Niinpä luomisen täytyy tarkoittaa vanhaa maailmaa, johon myös enkelit kuuluvat: nehan ovat yleensä meille näkymättömiä. Enkelit eivät ole kuitenkaan ainoat näkymättömät asiat maailmassa. Myös ihmisen henki tai sielu on näkymätön, jos sellaiseen uskotaan. Jotkut uskovat jopa niin, että osa poisnukkuneista sieluista tai hengistä on jo nyt isän ja Jeesuksen tykönä taivaassa. Jos tämä olisi totta, niin silloin näkymättömien ei tarvitse koskea enkeleitä vaan se voisi koskea poisnukkuneita ihmisiä.

Paavali puhuu taivaista monikossa muuallakin kuin tässä kohdassa. Niinpä sekään ei todista tätä tulkintaa vääräksi, jos ajatellaan näkymättömien viittaavan Jumalan lasten vanhurskaksiin ja pyhitettäviin henkiin. Meillä on jo nyt yhdyskuntamme taivaissa, josta odotamme Jeesusta saapuvaksi. (Fil 3:20-21) Taivaissa, maan päällä ja maan alla oli niitä, joiden pitää kumartua Jeesuksen nimeen. (Fil 2:10) Jeesus on itse taivaissa. (Efe 1:10,20; 6:9) Taivaissa on niitä, jotka saavat nimensä isältämme Jumalalta (Efe 3:15). Ovatko he esikoisten juhlanjoukkoa vai keitä he oikein ovat, niin sillä ei ole merkitystä.

Paavali puhuu monissa eri kohdissa näkymättömistä olevaisista, joista ainakin ihmiset on myös sovitettu kristuksen uhrin kautta ja he ovat nyt taivaissa. Tarkoitettiinpa tällä sitten sitä, että meidät on asetettu taivaallisiin kristuksessa Jeesuksessa (Efe 2:6) tai jotakin muuta, niin näkymättömät voivat tarkoittaa kolossalaiskirjeessä sovitettuja sieluja, uudestisyntyneitä Jumalan lapsia. Tai sitten se tarkoittaa taivaallisia hallituksia ja valtoja, joiden tietoon evankeliumin salaisuus apostolien julistaman evankeliumin kautta on tullut (Efe 3:10)

Valtaistuimet ja herraudet ja hallitsijat ja valtiat ovat Raamatussa aina viittauksia joko ihmisiin tai enkeleihin. Ne, jotka ovat taivaissa, ovat näkymättömiä, mutta ne, jotka ovat maan päällä, mutta eivät vielä ylösnousseet, ovat näkyviäisiä, olkoot ne valtaistuimia, joilla vanhurskaat ovat istuva (Matt 19:28; Luuk 22:30; Ilm 3:21; 20:4) tai herrauksia/ ensimmäisiä ihmisiä vallassa (Efe 1:21; 2Piet 2:10) tai ensimmäisiä ajassa ("vanhan maailman" ihmiset, Matt 19:4; 22:32) tai vallassa (Luuk 12:11; 20:20; Room 8:38, 1Kor 15:24; Efe 1:21; Tiit 3:1) tai valtiaita/ hallitsijoita/ esivallan edustajia (Matt 8:9; Mar 13:34; Luuk 12:11; 23:7; Room 13:1-3). Mikään näistä sanoista ei viittaa vanhan maailman luomiseen "alussa", kun Jumala loin taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on.

Kun tämä kohta ymmärretään oikein, niin tiedämme Jumalan luoneen kristuksessa ja häntä varten (hänelle) ja häneen (kristuksen ruumiiseen eli seurakuntaan) "uuden ihmisen" (Efe 2:10-21) eli "uuden luomuksen" (2Kor 5:17). Me Jumalan lapset eli "uudet ihmiset" ja "uudet luomukset" "pysymme yhdessä" (Kol 1:17) kristuksessa Jeesuksessa meidän herrassamme. Se "uusi ihminen", johon olemme pukeutuneet ja joka uudistuu luojansa kuvan mukaan tietoon (Kol 3:10), on se

näkymätön sisäinen ihminen, josta Paavali toisaalla puhuu (2Kor 4:16; Efe 3:16) ja on jo nyt hengessä korotettu taivaallisiin kristuksessa Jeesuksessa (Efe 2:6), joka on mennyt edeltä isän tykö ja on sielujemme pelastuksen ankkuri taivaassa (Hebr 6:19-20).

Me emme ole kuitenkaan vielä nousseet ruumiillisesti ylös taivaaseen (2Tim 2:8), sillä me asumme tässä kuoleman ruumiissa (Room 7:24) ja odotamme kristuksen tulevan alas taivaasta toistamiseen ilman syntiä, niin että saamme hänen tulemuksessaan kuolemattomat ja katoamattomat ruumiit, sellaisen kuin herralla kuolleista herätettyjen esikoisena jo nyt on (Hebr 9:25-28; 1Tess 4:13-18; 1Kor 15:12-58). Ja se, että Paavali puhuu vain ihmisistä, jotka istuvat valtaistuimilla tai ovat ensimmäisiä ajassa tai vallassa (herrauksia) tai ovat esivallan edustajia tai valtiaita, käy ilmi seuraavista jakeista:

"Sillä Jumala näki hyväksi, että hänessä asuisi kaikki hänen täyteytensä ja että hän sovittaisi hänen kauttaan kaikki itselleen, kaikki maan päällä ja taivaassa, tekemällä rauhan hänen verensä kautta, joka vuodatettiin ristillä. Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." (Kol 1:19-23)

Paavalin sanat sulkevat tällä tavalla sisälleen kaikki ne, jotka ovat tulleet luoduiksi kristuksessa Jeesuksessa ja hänelle (häntä varten) ja häneen (kristuksen ruumiiseen eli seurakuntaan), ja jotka tarvitsevat syntien sovitukselta päästykseen parempaan ylösnousemukseen. Tässä on siis kyse vain ihmisistä, jotka saavat Jumalan armosta iankaikkisen elämän kristuksen ruumiin ja veren uhrin kautta. Ovatpa nämä sovitetut ihmiset sitten taivaassa tai maan päällä tai vielä haudassa maan alla, niin heidät on luotu kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten ja hallitsijoiksi tulevassa maailmassa kristuksen tulemuksen jälkeen (Efe 2:10ss.; Ilm 20:4-8; 22:1-5).

Niin kuin huomasit tästä selityksestä, joka on totuuden sanan mukainen, ei Paavali sano Jumalan luoneen nykyistä maailmaa poikansa Jeesuksen kristuksen kautta tässä kohdassa eikä muuallakaan, sillä Paavali tiesi, että isä Jumala on luonut yksin taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, ja sanoi sen selvästi julistaessaan evankeliumia pakanoille, jotka palvelivat ihmisiä jumalanaan (kreikkalaisten jumaltarustoissa jumalat ilmestyivät ihmisen muotoisina ja kreikkalaiset palvoivat heitä, Apt 17:22-31; vrt. 4:24-31; Ilm 4:11; 10:6; 14:5-7). Meidän tulee julistaa evankeliumia ja rukoilla samalla tavalla kuin apostolit tekivät ja meidän tulee uskoa Jeesuksen kristuksen ilmestystä, jossa vain isää ylistetään ja kunnioitetaan taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevien luojana (Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-23, 24-31; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32; Ilm 4:11; 10:6; 14:7).

[Biblical Unitarian sivustolla](#) ajatellaan Jumalan luoneen taivaalliset ja maalliset tehtävät seurakunnan hallitsemista varten kristuksen kautta ja kristukseen, hänen ruumiiseensa, joka on seurakunta. Tähän luomiseen/tekemiseen kuulu myös kristuksen Jeesuksen enkeli tai enkeleitä, ks. Ilm 1:1; 22:16 Olipa niin tai näin, niin tässä ei puhuta nykyisen maailman luomisesta yhtään mitään, niin kuin asiayhteydestä näkyy: tässä puhutaan vain valtaistuimista ja voimista ja hallitsijoista ja valtiaista, ei auringosta ja kuusta ja tähdistä ja merestä ja maasta ja kaikesta, mitä niissä on: vuoret, kivet, puut, kasvit, eläimet ja muut elävät olennot.

Paavali kuvaa tässä kirjeessään niin kuin myös muualla Jeesusta vain ja ainoastaan vanhurskaana miehenä, jonka uhrikuoleman kautta Jumala on sovittanut meidät itselleen tai itsensä kanssa, ja jonka Jumala on korottanut kaiken pääksi seurakunnalle ja myös enkelien yläpuolella olevaksi herraksi. Samalla tavalla Paavali julisti evankeliumia ateenalaisille (Apt 17:22-31). Huomaa, miten eri tavalla nykyään Jeesuksesta opetetaan ja julistetaan evankeliumia! Eikö tästä harhaanjohtavasta tavasta puhua ja opettaa olisi jo nyt korkea aika luopua, kun Jumala kutsuu omaa kansaansa ulos Babylonista, kolmiyhteiseen jumalaan uskovien ja harhaoppien sekaannuksessa elävien joukosta?

1:24 Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta,
1:25 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armotalouden mukaan, joka minulle on annettu teitä varten, täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan,
1:26 sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytyneenä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhillensä,
1:27 joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: kristus teissä, kirkkauden toivo.
1:28 Ja häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä kristuksessa.
1:29 Sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa.

Kristus meissä tarkoittaa Jumalan pyhän hengen voittoa meissä, jonka hengen kautta meillä on yhteys isään ja poikaan ja uudestisyntyneisiin Jumalan lapsiin (Joh 14:12-28; 16:13-16; Efe 2:17-22; 1Kkor 6:19; 1Joh 1:1-7; 2:18-28; 3:24; 4:1-15). Paavali kertoo seuraavassa luvussa siitä, miten kaikki tiedon ja viisauden aarteet ovat kätkeytyneinä kristuksessa ja että kristus on Jumalan salaisuus, mutta mikään tästä ei viittaa siihen, että kristus olisi ollut olemassa ennen tämän nykyisen maailman perustamista. Kristuksen salaisuus viittaa yksinkertaisesti evankeliumiin, joka ei ollut samalla tavalla tunnettu menneinä aikoina kuin mitä se nyt on tunnettu pyhien ja valittujen keskuudessa, kun se on julistettu taivaassa lähetetyssä pyhässä hengessä ja ymmärretty siten kuin se on tarkoitettu alussa ymmärrettäväksi (Room 16:25-27; Efe 3; 1Kor 15 jne.).

Huomaa Efe 2:10-22, jossa Paavali puhuu samalla tavalla uuden ihmisen ja uuden luomakunnan luomisesta kristuksen Jeesuksen kautta (Jumala on yhdistänyt pakanat ja juutalaiset yhteen yhdeksi uudeksi ihmiseksi kristuksen kuolleista nousemisen kautta uudessa luomakunnassa).

Efesolaiskirje:

2:10 Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.

2:11 Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi -

2:12 että te siihen aikaan olitte ilman kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa;

2:13 mutta nyt, kun olette kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle kristuksen veressä.

2:14 Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden,

2:15 kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsessänsä nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan,
2:16 ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden.
2:17 Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat;
2:18 sillä hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä hengessä Isän tykö.
2:19 Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä,
2:20 apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse kristus Jeesus,
2:21 jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi herrassa;
2:22 ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi hengessä.

Petteri Haipola, 1.2.2016, muokattu 9.8.2016